

ULUSLARARASI SENDİKACILIK HAREKETİ ÇİN'E SALDIRIYOR

Aydınlık Dergisi, 18 Aralık 2005

Yıldırım Koç

Uluslararası sendikacılık hareketi, Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı yoğun bir saldırıya girişti. Türkiye'den TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ ve KESK'in üyesi bulunduğu Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU), bu yıl Aralık ayında Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı iki rapor yayımladı (**Stitched Up, How Those Imposing Unfair Competition in the Textiles and Clothing Industries are the Only Winners in This Race to the Bottom**, 29 sayfa; **Whose Miracle? How China's Workers are Paying the Price for its Economic Boom**, 79 sayfa). Bu raporlarda Çin işçilerinin ezildiği ve sömürüldüğü konusunda çok abartılı iddialar yer alıyor. ICFTU'nun bu saldırıları yeni değil. Çin Halk Cumhuriyeti ekonomisi güçlendikçe ve dünya pazarlarında emperyalist ülkeleri giderek daha fazla zor duruma soktukça, emperyalist saldırılar ve bu saldırılarda işçi örgütlerinin katkısı sürekli olarak artıyor.

Çin ekonomisi güçlendikçe, ICFTU, Çin Halk Cumhuriyeti'ni ILO'ya şikayet etmeye başladı. ICFTU'nun Çin'e yönelik şikayetleri 1989 yılında gündeme geldi. Son şikayet 2002 yılında yapıldı (ILO Örgütlenme Özgürlüğü Komitesi 1500 sayılı dava, 19.06.1989; 1652 sayılı dava, 02.06.1992; 1819 sayılı dava, 30.01.1995; 1930 sayılı dava, 04.06.1997; 2031 sayılı dava, 04.06.1999; 2189 sayılı dava, 27.03.2002).

ICFTU Yönetim Kurulu, 27-29 Kasım 2002 tarihli toplantısında Çin Halk Cumhuriyeti aleyhinde bir karar aldı. 1 Eylül 2005 tarihinde üyelere gönderilen 40/2005 no.lu genelgede de, Çin'e karşı Özel Eylem Programı (SAP) uygulanacağı belirtildi.

ICFTU'nun raporlarının yayımlandığı günlerde, Human Rights Watch örgütü, Çin aleyhinde 87 sayfalık bir rapor yayımladı (8 Aralık 2005, **We Could Disappear at Any Time: Retaliation and Abuses Against Chinese Petitioners**). Bir insan hakları örgütü olan Human Rights Watch, Soros'un ilişkiler ağı içindedir (**Soros Foundation Network-2002 Report**, s.9).

Çin Halk Cumhuriyeti konusunda son dönemlerde önemli diğer bir rapor ise, ABD'deki Dayanışma Merkezi (Solidarity Center) tarafından 2004 yılında yayımlandı (**The Struggle for Worker Rights in China**, 96 sayfa). Dayanışma Merkezi, ABD devletinin uluslararası alanda kullandığı ve finanse ettiği bir örgüttür ve çıkarları ABD emperyalizminden yana olan işçi örgütü AFL-CIO tarafından yönetilmektedir. Dayanışma Merkezi, geçmişte Türkiye'deki faaliyetlerini iyi bildiğimiz AAFLI'nin yerini almıştır.

Uluslararası işçi örgütlerinin Çin Halk Cumhuriyeti'ne yönelik saldırıları niçin giderek yoğunlaşıyor?

Bunun birinci nedeni, Çin Halk Cumhuriyeti'nin hızlı ve başarılı ekonomik büyümesiyle dünya emperyalist sistemine önemli darbeler indirmesidir. Çin, dünya kapitalizmini kendi silahıyla, ucuz mallarla vurmakta ve bu süreçte ulusötesi şirketlerle emperyalist devletler ve işçileri arasındaki çelişkidenden başarıyla yararlanmaktadır.

1917 Rus Devrimi sonrasında Bolşevikler, emperyalizmin geriletilmesinde umutlarını Avrupa işçi sınıflarına bağlamışlardı. 1918-1920 döneminde Avrupa'da yaşanan ihtilaller, bu umudun gerçekleşeceği inancını yaratmıştı. Ancak Avrupa işçi sınıfı, emperyalizmle işbirliğini seçti. Bolşevikler bu kez, 1920 yılının sonlarından itibaren umutlarını sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki halklara bağladılar. Ancak umulan ayaklanmalar gerçekleşmedi. Yalnızca Anadolu'daki İstiklal Savaşı başarıyla sonuçlandı. Sovyetler bundan sonra içine kapandı; ekonomisini güçlendirmeye çalıştı. 1950'li yıllarda sömürge sistemi çözüldükçe, Sovyetler Birliği bu kez kapitalist olmayan yol kuramını geliştirdi ve bağımsızlığını yeni kazanmış

ülkelere ekonomik yardımda bulunarak, bunların emperyalist sömürü sisteminin dışına çıkarılabileceğini düşündü. Böylece emperyalizm zayıflayacak, emperyalist sömürü olanakları daraltılınca, emperyalist ülkelerdeki sınıf çelişkileri keskinleşecekti. Bu politika da başarılı olmadı.

Çin'in emperyalizmle mücadele politikası bugün başarıyla geliyor. Çin'in ulusötesi şirketleri de kullanarak geliştirdiği sanayileşme, hem dünyaya örnek oluyor, hem Çin halkının refah düzeyini yükseltiyor, hem de emperyalist ülkelerin vergi gelirlerini düşürüyor ve işsizlik düzeyini artırıyor. Çin, emperyalizme her geçen gün darbeler indirirken, bundan rahatsızlık duyanların başında da emperyalist ülkelerin burjuva proleteryaları yer alıyor. Emperyalist devletlerin rahatsızlığı arttıkça, bu rahatsızlığı dile getirenlerin başında emperyalist ülkelerin emperyalist sömürüden pay alan işçi sınıflarının temsilcileri sendikalar ve onların uluslararası düzeydeki örgütlenmeleri olan ICFTU geliyor.

ICFTU'nun, Soros'un işbirlikçisi Human Rights Watch'ın, ABD emperyalizminin maşası Dayanışma Merkezi'nin ve benzerlerinin yayınladığı Çin düşmanı her rapor, emperyalizme indirilen darbelerin başarısının göstergesidir.